

Sygn. akt VIII U 1964/16

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2017 r. w Gliwicach

sprawy W. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 15 września 2016 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje W. P. prawo do emerytury pomostowej od 29 grudnia 2016 roku;
- w pozostałej części odwołanie oddala.

(-) SSO Teresa Kalinka

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 28.03.2017 r. w sprawie VIII U 1964/16

w zakresie znaczników czasowych 00:04:46 - 00:15:19.

	x_ (...)_VIII_U_1964_16_54_ (...)_ (...)_ (...)_ (...)_X.mp4
--	---

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

* * * * * początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:00.414]

... z dnia 15 września 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu W. P. prawa do emerytury pomostowej na podstawie artykułu 4 w związku z artykułem 9 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ wnioskujący nie przedłożył orzeczenia lekarza medycyny pracy o niezdolności do wykonywania pracy, jako maszynista pojazdów trakcyjnych. Na podstawie przedłożonych dowodów, dołączonych do wniosku organ rentowy przyjął za udowodnione 35 lat 1 miesiąc i 13 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 26 lat 9 miesięcy i 20 dni pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany, podnosząc, że jest uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy, więc jest osobą niezdolną do pracy, nie mógł przedłożyć zaświadczenia lekarza medycyny pracy, bo nie otrzymał takiego skierowania od zakładu pracy.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania przytaczając treść artykułu 4 i 9 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych. Wskazał, że ubezpieczony udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, ukończył 55 rok życia w dniu 20 sierpnia 2016 roku, udowodnił ponad 15 lat pracy w charakterze maszynisty pojazdów trakcyjnych, jednak nie przedstawił w organie rentowym orzeczenia lekarza medycyny pracy o niezdolności do wykonywania pracy, jako maszynista pojazdów trakcyjnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W. P. urodził się (...) i od 1 grudnia 2015 roku jest uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W sierpniu 2016 roku ubezpieczony złożył wniosek o prawo do emerytury pomostowej. Do ustalenia wysokości renty organ rentowy przyjął 31 lat 8 miesięcy i 18 dni okresów składkowych oraz 3 lata 3 miesiące i 14 dni okresów nieskładkowych, a w okresie od 18 listopada 1983 roku do 8 czerwca 2015 roku ubezpieczony był pracownikiem (...) oraz (...) Spółka Akcyjna. Ze świadectwa pracy z dnia 8 czerwca 2015 roku wynika, że był to okres pracy w szczególnych warunkach, a od 1 stycznia 1984 roku do 8 czerwca 2015 roku ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnym charakterze. Pracodawca potwierdził, że praca na stanowiskach młodszego maszynisty pojazdów trakcyjnych elektrycznych, pomocnika maszynisty pojazdów trakcyjnych elektrycznych, maszynisty elektrycznych pojazdów trakcyjnych i starszego maszynisty pojazdów elektrycznych trakcyjnych jest pracą o szczególnym charakterze zgodnie z ustawą o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 roku. Taką pracę ubezpieczony wykonywał od 1 stycznia 1984 roku do 8 czerwca 2015 roku. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 8 stycznia 2016 roku, ubezpieczony został zaliczony do osób częściowo niezdolnych do pracy od 26 maja 2015 roku do dnia 31 stycznia 2017 roku, a przyczyną niezdolności do pracy były zaburzenia psychiczne i zachowawcze spowodowane nadużywaniem alkoholu. Biegły sądowy z zakresu medycyny pracy w dniu 28 grudnia 2008 roku wydał opinię, w której wskazał, że ubezpieczony jest trwale niezdolny do pracy na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych, a niezdolność ta istniała w dniu 8 czerwca 2015 roku, a więc w dacie rozwiązania stosunku pracy. Organ rentowy wskazał, że zgadza się z opinią biegłego w zakresie istnienia niezdolności do pracy w dacie rozwiązania stosunku pracy, natomiast jego zdaniem nie istnieją podstawy do stwierdzenia trwałej niezdolności. Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt organu rentowego oraz opinii biegłego z zakresu medycyny pracy doktora J. B.. Powyższym dowodom dał wiarę i podzielił stanowisko biegłego, że ubezpieczony w dacie rozwiązania umowy o pracę był niezdolny do pracy

w charakterze maszynisty pojazdów trakcyjnych.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje częściowo na uwzględnienie. Ubezpieczony, jako maszynista pojazdów trakcyjnych może domagać się prawa do emerytury pomostowej na podstawie artykułu 9 i 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych

pod warunkiem, że osiągnie wiek, co najmniej 55 lat, przez okres, co najmniej 15 lat wykonywał pracę maszynisty pojazdów trakcyjnych wymienioną w punkcie 5 załącznika numer 2 do tej ustawy, lekarz medycyny pracy wydał orzeczenie o niezdolności

do wykonywania pracy na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych, udowodnił,

co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, przed dniem 1 stycznia

1999 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze

w rozumieniu artykułu 3 ustęp 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub artykułu

32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po dniu

31 grudnia 2008 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu artykułu 3 ustęp 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych oraz rozwiązał stosunek pracy. W niniejszej sprawie bezsporne jest, że W. P.

w dacie złożenia wniosku o emeryturę pomostową, spełniał wszystkie przesłanki wymienione powyżej za wyjątkiem przedłożenia orzeczenia o niezdolności

do wykonywania pracy, jako maszynista pojazdów trakcyjnych wydanego przez lekarza medycyny pracy. Takie orzeczenie wydał biegły sądowy w dniu 28 grudnia 2016 roku.

Sąd w całości zgadza się z wnioskami opinii, z których wynika, że zespół zależności alkoholowej i zaburzenia psychiczne będące wynikiem alkoholizmu wykluczają możliwość wykonywania pracy maszynisty pojazdów trakcyjnych.

Bezsporne w niniejszej sprawie jest również to, że ubezpieczony na te schorzenia cierpiał w dacie rozwiązania stosunku pracy i schorzenia te stanowiły podstawę przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Z ustalonego

orzecznictwa sądowego wynika, że orzeczenie lekarza medycyny pracy o niezdolności do wykonywania pracy w szczególnych warunkach, jako jedna z przesłanek nabycia prawa do emerytury pomostowej może być wydane w

każdym czasie w tym także po rozwiązaniu stosunku pracy i takie stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z 30 marca 2015 roku sygnatura III AUa 792/14, Sąd Apelacyjny

z R. w wyroku z dnia 27 czerwca 2013 roku sygnatura III AUa 320/13

i Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 31 marca 2011 roku sygnatura III AUa 1861/10. Również Sąd Najwyższy wypowiedział się w tej kwestii w wyroku z dnia 7 lutego 2012 roku sygnatura I UK 276/11 oraz w wyroku

z dnia 13 czerwca 2012 roku sygnatura II UK 292/11. Sąd Najwyższy stwierdził, że do ustalenia prawa do emerytury pomostowej dla pracownika wykonującego pracę maszynisty pojazdów trakcyjnych nieistotne jest, kiedy zostanie

stwierdzona niezdolność do pracy, byle stosowne orzeczenie lekarza medycyny pracy istniało w dacie składania wniosku o emeryturę pomostową.

Zgodnie z artykułem 15 ustęp 1 ustawy o emeryturach pomostowych prawa do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia prawa. Skoro warunkiem niezbędnym do nabycia

prawa do emerytury pomostowej dla maszynistów pojazdów trakcyjnych jest wydanie orzeczenia o niezdolności

do wykonywania pracy, jako maszynista pojazdów trakcyjnych, to nie można zdaniem Sądu, nabyć prawa do wnioskowanego świadczenia przed datą wydania orzeczenia,

o którym mowa w artykule 9 ustęp 3 ustawy o emeryturach pomostowych. W niniejszej sprawie dopiero biegły sądowy w dniu 28 grudnia 2016 roku sporządził opinię, z której wynika, że odwołujący był w dacie rozwiązania stosunku pracy

i jest nadal osobą niezdolną do pracy w charakterze maszynisty pojazdów trakcyjnych, a ustawa

nie wymaga, aby była to niezdolność trwała. Mimo, że orzeczenie o niezdolności do pracy może być wydane w każdym czasie, w tym także po ustaniu stosunku pracy, to warunkiem niezbędnym do nabycia prawa do emerytury pomostowej

jest legitymowanie

się orzeczeniem przez lekarza medycyny pracy, a nie tylko stwierdzenie niezdolności

na dzień rozwiązania stosunku pracy. Tym samym, zdaniem Sądu, ubezpieczony do dnia 28 grudnia 2016 roku nie spełniał wszystkich przesłanek niezbędnych do nabycia prawa do wnioskowanego świadczenia, a co za tym idzie prawo do emerytury pomostowej należało przyznać od dnia 29 grudnia 2016 roku, oddalając odwołanie w części dotyczącej przyznania prawa do emerytury od daty ukończenia 55 roku życia do 28 grudnia 2016 roku.

Wyrok w części uwzględniającej odwołanie wydano na podstawie artykułu 477(14) paragraf 2, a w części oddalającej na podstawie artykułu 477 (14) paragraf 1 Kodeksu postępowania...

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyzacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 4 kwietnia 2017 r.